

tilfigtet ved de Forslag, som bleve vedtagne af Fællesudvalget i 1871—72. Medens man maa ønske, at der ikke er noget stort Spring mellem de laveste og de højeste Embeder, og medens man maa indrømme, at Landsbypresterens Stilling ikke berettiger dem til nogen særdeles stor Lønning, saa vil det paa den anden Side være meget beklageligt, naar en stor Del af Embederne blive saa lavt lønede, at det vil være vanskeligt for en Familie, navnlig en større Familie, at leve deraf, og det forekommer mig ikke, at den ærede Ministers Forslag fuldstændig har taget dette billige eller rimelige Hensyn. Efter det Forslag, som blev vedtaget af Halvdelen af Fællesudvalget i 1871—72, og som altsaa maa antages som Landsthingets sidste Ord i den Sag, var der derimod 250 Embeder paa 4,400 Kr., — men det var ogsaa det højeste Beløb, der var altsaa ingen paa 5,000 Kr. og endnu mindre paa 6,000 Kr. —, og de øvrige strakte sig fra 3,850 Kr. til 2,420 Kr., naar man regner en Lønde Bygs Kapitelstart til 11 Kr., hvilket Ministeren paa det Nærmeste har gjort i det foreliggende Forslag. Altsaa, de Præster, der vare lønede lavest, vare lønede med over 2,400 Kr., og de, der vare lønede højest, vare lønede med 4,400 Kr.; indenfor dette snevre Spillerum bevæge alle Lønninger sig, og det synes jeg er langt at foretrekke for at sætte nogle paa 6,000 Kr. og derimod et stort Antal paa 2,000 Kr. Jeg tror, at den første Lønningsklasse, den paa 6,000 Kr., overordentlig godt kan helt stryges, naar der saa til Gjengæld kommer nogle flere paa 4,000 Kr. og 5,000 Kr., og navnlig den sidste paa 2,000 Kr. bliver noget mindre talrig. Nu ser jeg jo af Lovudkastet, at den ærede Minister paa forstjellig Maade har søgt at raade Bod paa de mindre gode Lønninger, og et af de Midler, som i saa Henseende er foreslaaet, og som ogsaa var foreslaaet i de tidligere Forslag, navnlig i det fra 1871—72, er at give de Præster Alderstillæg, som forblive længe i samme Embede. Dette Forslag billiger jeg aldeles; det er en overmaade sund og god Maade at forbedre Embederne paa, og deraf vil ganske vist ogsaa følge, at Ingen behøver, i det Mindste i nogenlunde taalelige Embeder, at flytte for at kunne leve; men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar der er saamange i den laveste Lønningsklasse som 301, i hvilken man ikke kan antage, at Folk i Reglen ønske at forblive, saa ville de komme til at tilbringe en halv Snees Aar i disse Embeder, inden de kunne vente Befordring, og denne halve Snees Aar vil altsaa gaa af paa den Tid,

efter hvilken de kunne vente Alderstillæg. Med andre Ord, de 8 til 10 Aar, de tilbringe i den laveste Lønningsklasse, ville komme i Beregning med Hensyn til deres Alderstillæg; dette gjælder jo nemlig kun for den Tid, de tjene i samme Embede, og naar de skulle naae gennem de to eller tre laveste Klasser, vil der sandsynligvis hængaa en Snees Aar, inden de kunne vente at faae Alderstillæg, og da er deres Familier voget, og Børnene i den Alder, da de kræve mange ikke ubetydelige Udgifter. Alderstillæggets Nytte og Hensigtsmæssighed indrømmer jeg imidlertid i fuldeste Maade. — Desforuden vil den ærede Minister forbedre Præsterens Lønning ved at give et Tillæg af 200 Kr. til de Rald, hvor der er mere end een Kirke. Jeg ser, at dette antages at være Tilfældet i mellem 600 og 630 Præsteembeder; det er altsaa omtrent $\frac{2}{3}$ af samtlige Embeder, som dette Tillæg kommer til Gode. Men det forekommer mig, at dette Tillæg er for lille til at have nogen væsentlig Betydning som Lønningsforbedring, og jeg ser heller ikke, at det i mindste Maade er nødvendigt. For den unge og raske Mand er det ikke nogen stor Besværighed at holde den samme Prædiken to Gange hver Søndag og at kjøre en Mils Vej eller en halv Mils Vej med en Befordring, han alligevel maa holde. Det, der gjør Embederne besværlige, er den store Folkmængde og navnlig en stor Arbejderbefolkning, som bor spredt omkring, og som Præsterne ofte af en eller anden Grund maa besøge. Kort sagt, de meget folkerige Sogne ere meget besværligere end dem, der have to Kirker. Desuden er der mange Sogne, som nominelt have een Kirke, men hvor Præsterne dog maa prædike paa flere Steder. Vi have saadanne Sogne i vor umiddelbare Nærhed; Lyngby Sogn har for Exempel kun een Kirke, men Præsten maa hver Søndag prædike i Skovkapellet i Dyrehaven; Likhøj er et meget stort Sogn, som kun har een Kirke med flere Kapeller, jeg tror 2 eller 3. Jeg sætter derfor som sagt ikke nogen synderlig Pris paa dette Tillæg, jeg tror ikke, at det giver nogen væsentlig Forbedring i Løn, men at det vilde være bedre at lægge denne Sum til Lønningerne for at fordeles inderlem dem paa en anden Maade. — Det Samme tror jeg om den tredie Lønningsforbedring, som Ministeren har bragt i Forslag i § 8, idet han har ansat en Sum af 100,000 Kr. til personlige Tillæg, hvilket Forslag ogsaa fandtes i Folkethingets Forslag fra 1870—71. Jeg tilstaa, at dette anser jeg for en meget slet Lønningsmaade, jeg ser ikke rettere, end at det er en Tilbagevenden til